

Urgències del present, diàlegs amb futur

CARLES DUARTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 17.11.08

Divendres es va dur a terme la reunió anunciada fa dies entre els principals dirigents del PSC i d'UDC. Es tracta, al capdavant, d'un fet que cal situar dins la relació normal entre formacions polítiques autònomes que coincideixen en punts rellevants del seu ideari, encara que discrepin sobre altres aspectes igualment significatius. Acostumats a uns fronts estables, pot sorprendre aquesta imatge de diàleg, que trobo francament positiva i que alguns han acabat magnificant amb l'expressió de reserves i de temences que qüestionaven la legítima llibertat d'acció d'uns partits amb una sòlida trajectòria.

La veritat és que, un cop Jordi Pujol va deixar la presidència de la Generalitat, tothom donava per descomptat que hi hauria un govern de coalició. El dubte era cap a on es decantaria ERC, però ningú no intuïa un govern que en pogués prescindir. De la sociovergència, no se'n parlava aleshores, tot i que va haver-hi ja unes primeres adhesions clares a aquesta hipòtesi davant de les eleccions catalanes del 2006. Ara, Duran Lleida ha apostat sense ambigüitats, malgrat les reticències de CDC, per una col·laboració entre CiU i PSC.

Mentrestant, la legislatura avança. Se'n compleixen els primers dos anys i el Govern i l'oposició n'han fet un balanç contraposat. Aquesta primera meitat de la legislatura ha estat més serena que l'anterior i han estat evidents els progressos en àmbits com infraestructures o acció social. Això no vol pas dir, però, que no hi hagi friccions, com les que existeixen

a l'entorn de la llei d'educació catalana o les que originen qüestions controvertides com la gestió de l'energia.

Però no ens enganyem, la política catalana continua clarament condicionada per dues decisions pendents que, segons com es resolguin, poden orientar en un sentit ben diferent l'acabament de la legislatura i les properes eleccions: l'acord sobre el finançament i la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut. L'ajornament d'aquestes decisions bloqueja el debat polític. ERC i ICV- EUiA han expressat la seva voluntat de revisar el pacte de legislatura vigent, tot i que el PSC no n'és partidari. No es pot obviar la crisi econòmica i en política els missatges i els gestos que els projecten són importants. Segurament no s'equivoca ICV-EUiA quan reclama la visualització del compromís prioritari de la Generalitat per afrontar la crisi.

Els qui la pateixen o en senten l'amenaça necessiten tenir la convicció que tenen els dirigents del país al seu costat i que, per damunt de disputes personals i sectàries, estan compromesos a treballar junts per superar aquest moment difícil, reconeixent les adversitats, marcant horitzons, encomanant confiança i esperit de sacrifici i de responsabilitat, actuant amb integritat.